

Rabia este o boală infecțioasă acută, determinată de virusul rabic, care se transmite la om prin mușcătură, având o evoluție rapidă și, în final, mortală. Singura metodă utilă de prevenire a bolii este vaccinarea cu ser antirabic.

Se deosebesc două rezervoare:

- cel "domestic": câine, pisică și, foarte rar, bovine, cabaline, porcine;

- cel "sălbatic": vulpi, lupi, iepuri, șoareci, șobolani, lilieci.

Simptome la animale-Este foarte posibil ca un animal să aibă rabie dacă prezintă următoarele semne:

- lipsa fricii de oameni, mai ales la animalele sălbatice
- atitudine timidă la un animal de casă care era de obicei prietenos
- neliniște, excitabilitate, agresiune sau schimbări bruste de comportament
- salivare în exces
- animale active noaptea (liliecii) care devin active în timpul zilei

Boala se transmite la om prin mușcătura animalelor turbate, care conțin în saliva lor virusul rabic. Saliva poate infecta omul și prin contactul cu plăgi. Rabia nu este transmisibilă de la om la om.

Simptome la om

Virusul rabic, introdus în organism printr-o poartă de intrare cutanată (mușcătură, înțepătură, plagă înțepată) se propagă spre sistemul nervos central.

Infecția locală nu produce întotdeauna boala, deoarece, dintre persoanele mușcate de animale

turbate, numai o parte fac rabie. Apariția bolii depinde de numărul mușcăturilor, de profunzimea și de sediul lor. Cele mai periculoase sunt mușcăturile la gât și la cap.

Perioada tipică de incubație a virusului rabic este de 4-6 săptămâni. În această perioadă, de obicei nu este prezent niciun simptom al bolii. Primele simptome care apar includ durerea și amorțeala la locul mușcăturii, urmate apoi de simptomatologie vagă, care poate apărea în multe alte afecțiuni și care include ;

- febră

- tuse sau senzația de gât uscat

- [durere](#) , arsură, mâncărime, furnicături sau amorțeală la locul mușcăturii sau al expunerii inițiale

- durere abdominală

- [anxietate](#) sau neliniște care se accentuează și poate evolua spre agitație extremă

- frică de apă (hidrofobie) sau frică de aer (aerofobie);

- spasme musculare la nivelul mușchilor feței, gâtului sau diafragmului, urmate de convulsii;

- comă, insuficiență cardiacă și [respiratorie](#) .

Prevenție și tratament local

O importanță foarte mare o prezintă tratamentul local al plăgii, care constă în spălarea minuțioasă cu săpun sau cu o soluție de detergent, dar și cu alcool de 60-70 de grade. Atunci când poarta de intrare este reprezentată de o plagă, aceasta nu se va sutura și este necesară vaccinarea antitetanică.

- curățirea rănii și a altor zone expuse cu apa și săpun. Este necesar apoi un consult medical pentru a se decide dacă sunt necesare și alte măsuri;

- dacă animalul care provoacă mușcătura este unul domestic (câine, pisică) se încearcă prinderea acestuia sau contactarea proprietarului;

- dacă mușcătura este provocată de un animal sălbatic nu se recomandă prinderea acestuia. Trebuie stabilită specia din care face parte animalul și dacă prezintă tulburări ale comportamentului. Dacă animalul a fost ucis, trebuie păstrat capul acestuia, fără a se atinge creierul. Medicii din cadrul Direcției de Sănătate Publică vor testa acest țesut pentru a determina dacă virusul este prezent;

- orice mușcătură sau zgârietură puternică trebuie raportată Direcției de Sănătate Publică Alba. Medicii vor evalua riscul de infecție.

Vaccinarea

Mijlocul cel mai eficient de prevenire a rabiei constă în administrarea de ser antirabic, cu condiția ca acesta să fie administrat cât mai precoce posibil, cel mai bine între 48-72 de ore de la mușcătură.

Vaccinarea antirabica la nivelul județului Alba se efectuează la Centrul Județean Antirabic din cadrul secției Boli Infecțioase a Spitalului Județean de Urgență Alba Iulia.

Vaccinarea ajută sistemul imun să combată boala în stadiile timpurii. Când se administrează

vaccinurile înainte apariției simptomelor severe, ele previn de obicei dezvoltarea infecției și cresc șansele de recuperare. Dacă apar simptomele bolii vaccinurile nu mai sunt eficiente și persoana infectată decedează. Vaccinul este administrat în funcție de riscul de expunere la virusul rabic.

Vaccinarea profilactică

Anumite profesii, hobby-uri sau călătoriile frecvente efectuate în țări în curs de dezvoltare au un risc crescut de expunere la virusul rabic. Vaccinurile antirabice sunt recomandate și în cazul călătoriilor în zonele rurale ale țărilor cu risc de infecție.

Pentru a evita contactul cu virusul rabic se recomandă:

- vaccinarea împotriva virusului rabic a animalelor de companie cum sunt pisicile și câinii;

- dacă animalul de companie a avut un alt proprietar, noul proprietar trebuie să îi ceară acestuia fișa de vaccinare a animalului. Veterinarii eliberează un certificat după vaccinarea animalelor. Când nu există astfel de documente este necesar ca medicul veterinar să confirme vaccinarea;

- evitarea oricărui contact cu lilieci. În anumite zone geografice prezența rabiei la oameni este asociată cu contactul persoanelor infectate cu lilieci;

- evitarea contactului sau a tentativelor de a îmblânzi animale salbatice ca vulpi, șacali, rași sau coioți. Copiii trebuie instruiți să evite aceste animale;

- depozitarea gunoierului trebuie să se facă în containerele special amenajate, în pungile de plastic astfel încât să nu atragă animalele salbatice;

- blocarea tuturor posibilelor căi de acces ale animalelor sălbatice în domiciliu;
- evitarea contactului cu cadavrele animalelor și mai ales cu țesutul cerebral al acestora.